

ปัจจัยพยากรณ์ในการส่งผลต่อความสำเร็จของระบบธุรกิจอัจฉริยะในธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ ในประเทศไทย กรณีศึกษาบริษัท สายการบินบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน)*

The Predictive Factors in the Success of Business Intelligence in Thailand Budget Airline Business: Nok Airlines Public Company Limited

อค์มย์สิริ อยู่บุญ (Akham Siri Yooboon)**

โกวิท ทัพพิศาล (Kowit Rapeepisan)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะของพนักงาน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กรด้านทุนมนุษย์, กระบวนการความรู้, วัฒนธรรม และโครงสร้างพื้นฐาน 3) เพื่อศึกษาระดับการยอมรับในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย 4) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กร เมื่อพิจารณาโดยลักษณะทางประชากรศาสตร์ และ 5) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย โดยศึกษาจากพนักงานทุกระดับของบริษัท สายการบินบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน) ที่เกี่ยวข้องในการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะจำนวน 11 หน่วยงาน จำนวน 140 คน โดยการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานที่แตกต่างกันมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกัน หน่วยงานที่สังกัดของพนักงานที่แตกต่างกันมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านทุนมนุษย์และด้านกระบวนการความรู้แตกต่างกัน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ เมื่อพิจารณาโดยเพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานพบว่าต่างก็มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ $R^2 = 0.219$, $R^2 = 0.187$, $R^2 = 0.170$, $R^2 = 0.109$ ตามลำดับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านสภาพแวดล้อมองค์กร เช่น มีความรู้และทักษะที่เหมาะสม ได้รับการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนำความรู้นั้นมาพัฒนา และประยุกต์ใช้ในการทำงาน โดยองค์กรมีมาตรฐานเพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบธุรกิจอัจฉริยะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งานโดยสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบที่สำคัญอื่นๆ ขององค์กรได้

คำสำคัญ: สายการบินต้นทุนต่ำ, ระบบธุรกิจอัจฉริยะ, ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กร, การยอมรับเทคโนโลยี

* บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

** นักศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

(Student of Master of Science in College of Information and Communication Technology, Rangsit University. E-mail: akham.siri@gmail.com)

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

(Asst.Prof. in College of Information and Communication Technology, Rangsit University E-mail: kovit_rapee@yahoo.co.th)

Abstract

This purpose of this research are: 1) to study the business intelligence knowledge level of staff, 2) to study environmental factors of organization in terms of human capital, knowledge process, culture and infrastructure, 3) to study a technology acceptance level in implementing a business intelligence system to business of budget airline in Thailand, 4) to analyze factors affecting to success of implementing a business intelligence system to organization when forecasting by demographic characteristics and 5) to study problems and obstacles if implementing a business intelligence system to a business of budget airline in Thailand. In this research, it is studied from staffs in every level who are working in Nok Airlines Public Company Limited and their works are related to a business intelligence system, this sampling group is contained by 140 staffs within 11 departments and all of them are researched by questionnaires to record data.

The results of this study founded that the different educational levels of staffs have a different success of infrastructure, the different departments have a different success of human capital and knowledge process. For factors affecting to acceptance of business intelligence system, when forecasting by gender, age, educational level and working experience, it is found that they are also related to the factors affecting to the acceptance of business intelligence system that coefficient of determination is $R^2 = 0.219$, $R^2 = 0.18$, $R^2 = 0.170$ and $R^2 = 0.109$ respectively and the factor that effects to the environmental success of organization e.g. having the proper knowledges and skills, getting a training of information technology and applying those knowledges for development and job which organization has standard to make a good information technology. In part of information technology's acceptance e.g. format of business intelligence system can be changed as user's need by connecting the information to other key systems of organization.

Keywords: Budget Airline, Business Intelligence, Organization Environment, Technology Acceptance

บทนำ

ในประเทศไทยธุรกิจการขนส่งทางอากาศเป็นธุรกิจที่สร้างความเจริญเติบโตให้กับเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการค้า การท่องเที่ยว โดยทำรายได้เข้าประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลติดต่อกันเป็นระยะเวลานานหลายปี และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ (ท่าอากาศยานไทย, 2557) การวางแผนทางกลยุทธ์ของธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำนั้นจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากหลายๆหน่วยงานในการวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด การขาย การเงินและบัญชี ซึ่งข้อมูลเกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน และเป็นข้อมูลที่มีจำนวนมากโดยมาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งที่มีทั้งรูปแบบ โครงสร้างข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูลเกิดความล่าช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ จึงอาจทำให้เกิดความเสียเปรียบในการแข่งขันขององค์กร เนื่องจากธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำมีการแข่งขันกันสูงมากขึ้นการวิเคราะห์และตัดสินใจต้องรวดเร็วกว่าคู่แข่งระบบธุรกิจอัจฉริยะจึงเป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น โดยจากผลจากการสำรวจพบว่าระบบธุรกิจอัจฉริยะยังเป็นระบบที่ได้รับความนิยมมาเป็นอันดับ 1 (Gartner, 2016) ที่องค์กรต่างๆนิยมนำเข้ามาใช้งาน จากการศึกษาพบว่า องค์กรบางธุรกิจประสบกับความล้มเหลวในการนำระบบมาใช้งานโดยพนักงานของ

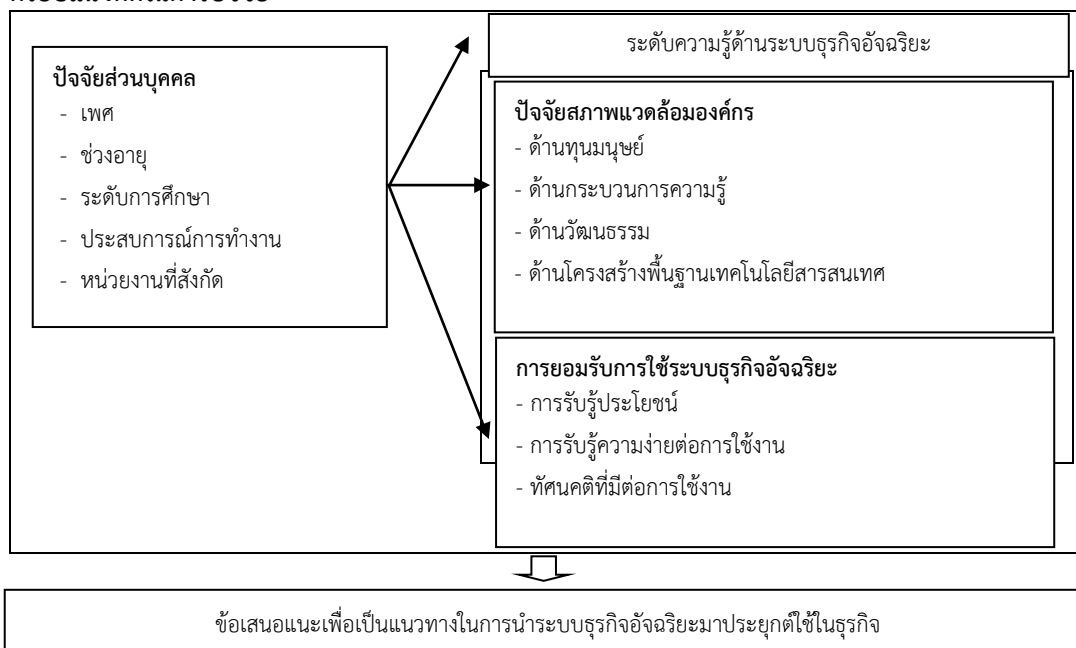
องค์การขาดความรู้ความเข้าใจเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจและการจัดการ ทำให้ขาดโอกาสในการใช้และพัฒนาระบบธุรกิจอัจฉริยะตามความต้องการได้ (วิทยา พรพิชพงศ์, 2549) และจากผลการวิจัยได้ทำการสำรวจ พบว่า 70-80% การนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กรไม่ประสบความสำเร็จเกิดความล้มเหลวนั้นไม่ได้เกิดจากปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากปัจจัยภายในองค์กรด้วย (Gartner, 2013)

จากผลการสำรวจผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ปัจจัยพยากรณ์ในการส่งผลต่อความสำเร็จของระบบธุรกิจอัจฉริยะในธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย กรณีศึกษาบริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน) โดยศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กรด้านทุนมนุษย์ (Human Capital), ด้านกระบวนการความรู้ (Knowledge Processes), ด้านวัฒนธรรม (Culture), ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี (Infrastructure) รวมถึงระดับการยอมรับในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กร ซึ่งทำให้ทราบถึงการรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness), การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of Use), และทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน (Attitude toward use) (Davis et al, 2006) พร้อมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรค เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะ และเพื่อเป็นแนวทางในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะของพนักงาน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กรด้านทุนมนุษย์, กระบวนการความรู้, วัฒนธรรม และโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี ที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย
4. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กร เมื่อพยากรณ์โดยลักษณะทางประชากรศาสตร์
5. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์

ระบบธุรกิจอัจฉริยะ (Business Intelligence: BI) หมายถึง เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ที่นำข้อมูลที่มีอยู่มาวิเคราะห์ และจัดทำรายงานในรูปแบบต่างๆที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งานหรือองค์กร เพื่อประโยชน์ในการวางแผนกลยุทธ์ด้านต่างๆ

สภาพแวดล้อมขององค์กร (Organization Environment) หมายถึง แรงผลักดันต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทั่วไป สภาพแวดล้อมที่มีผลโดยตรงต่อการดำเนินงานขององค์กร และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Davis et al, 2006) ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 1) ด้านทุนมนุษย์ (Human Capital) 2) ด้านกระบวนการความรู้ (Knowledge Processes) 3) ด้านวัฒนธรรม (Culture) และ 4) ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Infrastructure)

การยอมรับเทคโนโลยี (Information Technology Acceptance) หมายถึง การตัดสินใจที่จะนำเอาเทคโนโลยีไปใช้อย่างเต็มที่ เพราะคิดว่าเทคโนโลยีนั้นเป็นวิถีทางที่ดีกว่า และมีประโยชน์มากกว่า โดยมีการวางแผนที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้งานระบบธุรกิจอัจฉริยะจนถึงการยืนยันใช้เทคโนโลยี (อัครเดช ปิ่นสุข, 2557) ทฤษฎีการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี (Davis, 1989) ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 1) การรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness) 2) การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) และ 3) ทศคติที่มีต่อการใช้งาน (Attitude toward use)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factor: CSF) หมายถึง ปัจจัยสำคัญที่ต้องทำให้มีหรือให้เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กรจะมีปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นหลักหมายที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน เช่น คุณภาพของสารสนเทศที่ดี สภาพแวดล้อมภายในหรือภายนอกองค์กร ความพึงพอใจ และการยอมรับต่อการใช้งานระบบจะเป็นส่วนสำคัญให้เกิดความสำเร็จในการนำระบบมาใช้ในองค์กร (Adison Aei, 2012) ในงานวิจัยนี้ใช้ตัวชี้วัดด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กร และการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณโดยมีประชากรที่ศึกษาและขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาพนักงานทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะของบริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 217 คน 11 หน่วยงาน ได้แก่ ฝ่ายการขายและธุรกิจต่างประเทศ 29 คน ฝ่ายเทคโนโลยีและระบบชำระเงิน 33 คน ฝ่ายบัญชี 49 คน ฝ่ายการเงิน 14 คน ฝ่ายวิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงทางการเงิน 12 คน ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ 15 คน แผนกจัดซื้อและธุรการ 13 คน ฝ่ายคุณภาพความปลอดภัยและความมั่นคงองค์กร 23 คน ฝ่ายบริหารจัดการรายได้ 12 คน ฝ่ายวางแผน 11 คน ฝ่ายศูนย์ลูกค้าสัมพันธ์และการจัดการข้อร้องเรียน 6 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Yamane, 1973) ทั้งสิ้น 140 คน

2. การหาคุณภาพเครื่องมือประกอบด้วย 1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามซึ่งจะให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญกับสิ่งที่จะวัด เป็นผู้ทำการตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ผลการประเมิน พบว่าแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 0.87 สรุปได้ว่าข้อคำถามมีเนื้อหาสอดคล้องกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ได้ 2) ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient of

Cronbach) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.938 สรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเพียงพอในเกณฑ์ที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเชิงปริมาณประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ช่วงปีเกิด ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลความรู้ความเข้าใจด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ ที่ใช้ประเมินระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะของพนักงาน เป็นแบบทดสอบ (Test) 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ การแปลความหมายของค่าคะแนน ดังนี้ คะแนน 16 – 20 หมายถึง มีความรู้ระดับมาก คะแนน 12 – 15 หมายถึง มีความรู้ระดับปานกลาง คะแนน 0 – 11 หมายถึง มีความรู้ระดับน้อย ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กร ได้แก่ ด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ ส่วนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) สถิติเชิงอนุมานหรือสถิติอ้างอิง (Inference Statistics) ได้แก่ ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ Independent Sample T-test และสถิติค่า F-test หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวหรือ One way analysis of variance (ANOVA) และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณโดยวิธี Stepwise Regression

ผลการวิจัยและสรุปผลการศึกษา

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-35 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 มีการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 และส่วนใหญ่มีหน่วยงานที่สังกัดเป็นฝ่ายบัญชี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมาเป็นฝ่ายเทคโนโลยีและระบบชำระเงิน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รองลงมาเป็นฝ่ายการขายและธุรกิจต่างประเทศ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 รองลงมาเป็นฝ่ายคุณภาพความปลอดภัย และความมั่นคงองค์กร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 รองลงมาเป็นฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 รองลงมาเป็นฝ่ายการเงิน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 รองลงมาเป็นฝ่ายวิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงทางการเงิน แผนกจัดซื้อและธุรการ และฝ่ายบริหารจัดการรายได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 เท่ากัน

รองลงมาเป็นฝ่ายวางแผน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 รองลงมาเป็นฝ่ายศูนย์ลูกค้าสัมพันธ์และการจัดการข้อร้องเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะอยู่ในระดับปานกลาง (12-15 คะแนน) จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมามีความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะอยู่ในระดับมาก (16-20 คะแนน) จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และมีความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะอยู่ในระดับน้อย (0-11 คะแนน) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

3. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กรที่ส่งผลสำเร็จโดยรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.45) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ด้านทุนมนุษย์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.46) ลำดับที่ 2 คือ ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.65) ลำดับที่ 3 คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.60) และลำดับที่ 4 คือ ด้านกระบวนการความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้

3.1 ด้านทุนมนุษย์ เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการวางแผนและจัดลำดับความสำคัญของงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.58) มีความรู้ และทักษะที่เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.59) มีการทำงานเพื่อจุดหมายของแผนงานที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

3.2 ด้านกระบวนการความรู้ เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการจัดเก็บข้อมูลการทำงานในคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.76) มีการวิเคราะห์ข้อมูลของหน่วยงานจนได้รายงานที่สอดคล้องตามความต้องการ ถูกต้อง ครบถ้วนหรือน่าเชื่อถืออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.73) มีการแบ่งปันข้อมูลของหน่วยงานเพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลของหน่วยงานอื่นได้อย่างสะดวกราบรื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

3.3 ด้านวัฒนธรรม เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สามารถแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.72) สามารถปรับเปลี่ยนแผนการทำงานได้อย่างอิสระถ้าเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.66) สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่มาติดต่องานได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

3.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์กรมีการสร้างนวัตกรรม หรือการพัฒนาระบบสารสนเทศอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.77) สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.73) สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ร่วมกันครอบคลุมทั้งองค์กรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะโดยรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.45) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ทักษะการที่มีต่อการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.52) ลำดับที่ 2 คือ การรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.49) และลำดับที่ 3 คือ การรับรู้ความง่ายในการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้

4.1 การรับรู้ประโยชน์ เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระบบธุรกิจอัจฉริยะมีประโยชน์ และสามารถนำไปต่อยอดเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.59) ระบบธุรกิจอัจฉริยะทำให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบที่สำคัญอื่นๆ ขององค์กรได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.54) ระบบธุรกิจอัจฉริยะช่วยทำให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

4.2 การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระบบธุรกิจอัจฉริยะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งานได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.67) นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากระบบธุรกิจอัจฉริยะมาประยุกต์ใช้ได้กับงานทุกหน่วยงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.67) การใช้งานระบบธุรกิจอัจฉริยะในการค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็วอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ

4.3 ทศนคติที่มีต่อการใช้งาน เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระบบธุรกิจอัจฉริยะควรนำมาใช้งานในองค์กรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.62) ระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นระบบที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.60) ระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นการส่งเสริมระบบการทำงานที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

กลุ่มที่ 1 ทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์กับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัดของพนักงานที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะแตกต่างกัน ซึ่งผลโดยรวมไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 3-7 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามเพศ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	2.48	0.59	1.169	0.245
หญิง	2.37	0.52		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า P-value เท่ากับ 0.254 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

ตารางที่ 4 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามช่วงอายุ

	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระดับความรู้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ	ระหว่างกลุ่ม	0.717	2	0.358	1.195	0.306
	ภายในกลุ่ม	41.076	137	0.300		
	รวม	41.793	139			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า P-value เท่ากับ 0.306 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05

ตารางที่ 5 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	2.40	0.53	0.022	0.982
สูงกว่าปริญญาตรี	2.40	0.59		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า P-value เท่ากับ 0.982 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05

ตารางที่ 6 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
	ระหว่างกลุ่ม	1.837	3	0.612	2.084	0.105
ระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ	ภายในกลุ่ม	39.956	136	0.294		
	รวม	41.793	139			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า P-value เท่ากับ 0.105 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05

ตารางที่ 7 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

ระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
	ระหว่างกลุ่ม	4.662	10	0.466	1.620	0.108
ระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ	ภายในกลุ่ม	37.131	129	0.288		
	รวม	41.793	139			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า P-value เท่ากับ 0.108 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05

กลุ่มที่ 2 ทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์กับปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กรที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

1) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กรด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านทุนมนุษย์ พบว่าข้อที่ 3 มีการทำงานเพื่อจุดหมายของแผนงานที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจน ($P\text{-value} = 0.043$) ข้อที่ 4 มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($P\text{-value} = 0.023$) และข้อที่ 6 ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ อยู่เสมอและนำไปประยุกต์ในการทำงานได้ ($P\text{-value} = 0.036$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านกระบวนการความรู้ และด้านวัฒนธรรม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าข้อที่ 6 องค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอนเพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี ($P\text{-value} = 0.004$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านช่วงอายุกับปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กรด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรมด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านทุนมนุษย์ พบว่าข้อที่ 3 มีการทำงานเพื่อจุดหมายของแผนงานที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจน ($P\text{-value} = 0.036$) และข้อที่ 7 สามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี ($P\text{-value} = 0.001$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านกระบวนการความรู้ พบว่าข้อที่ 5 มีการบันทึก และจัดเก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลด้านทรัพยากรมนุษย์ ข้อมูลด้านบัญชี ข้อมูลด้านการเงิน ฯลฯ โดยสามารถจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้เป็นศูนย์กลางเดียวกัน ($P\text{-value} = 0.047$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านวัฒนธรรม พบว่าข้อที่ 1 มีอิสระในการตัดสินใจในการทำงาน ($P\text{-value} = 0.025$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าข้อที่ 1 สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ ($P\text{-value} = 0.013$) ข้อที่ 2 สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ร่วมกันครอบคลุมทั้งองค์กร ($P\text{-value} = 0.043$) และข้อที่ 4 มีการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศจากหลายๆ แหล่งเข้าด้วยกัน ($P\text{-value} = 0.030$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กรด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านทุนมนุษย์ พบว่าข้อที่ 1 เข้าใจและมองเห็นภาพรวมการทำงานภายในหน่วยงาน ($P\text{-value} = 0.050$) และข้อที่ 4 มีความรู้ และทักษะที่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($P\text{-value} = 0.027$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านกระบวนการความรู้ พบว่าข้อที่ 2 มีการจัดเก็บข้อมูลการทำงานในคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ ($P\text{-value} = 0.021$) และข้อที่ 5 มีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลด้านทรัพยากรมนุษย์ ข้อมูลด้านบัญชี ข้อมูลด้านการเงิน ฯลฯ โดยสามารถจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้เป็นศูนย์กลางเดียวกัน ($P\text{-value} = 0.013$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านวัฒนธรรม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าข้อที่ 2 สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ร่วมกันครอบคลุมทั้งองค์กร ($P\text{-value} = 0.022$) และข้อที่ 6 คิดว่าองค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอน เพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี ($P\text{-value} = 0.004$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านประสบการณ์การทำงานกับปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กรด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการเรียนรู้ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ด้านวัฒนธรรม พบว่าข้อที่ 7 มีการสื่อสารที่ดีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลการทำงานที่ถูกต้อง รวดเร็ว (P-value = 0.044) และข้อที่ 8 สามารถปรับเปลี่ยนการทำงานได้อย่างรวดเร็วหากองค์กรมีการเปลี่ยนแปลง (P-value = 0.023) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าข้อที่ 2 สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ร่วมกันครอบคลุมทั้งองค์กร (P-value = 0.010) และข้อที่ 3 สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลได้ (P-value = 0.021) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านหน่วยงานที่สังกัดกับปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กรด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านทุนมนุษย์ พบว่าข้อที่ 4 มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ (P-value = 0.004) ข้อที่ 7 สามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี (P-value = 0.017) ข้อที่ 8 ได้รับการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำความรู้นั้นมาพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น (P-value = 0.004) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านกระบวนการความรู้ พบว่าข้อที่ 5 มีการบันทึก และจัดเก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลด้านทรัพยากรมนุษย์ ข้อมูลด้านบัญชี ข้อมูลด้านการเงิน ฯลฯ โดยสามารถจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้เป็นศูนย์กลางเดียวกัน (P-value = 0.004) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านวัฒนธรรม พบว่าข้อที่ 6 สามารถแสวงหาทางเลือกและตัดสินใจเพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็ว (P-value = 0.039) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ

กลุ่มที่ 3 ทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์กับการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะด้านเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษาประสบการณ์การทำงานและหน่วยงานที่สังกัดของพนักงานที่แตกต่างกันส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานและทัศนคติต่อการใช้แตกต่างกัน

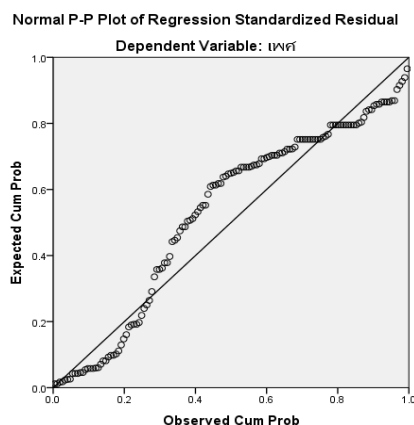
1) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะด้านการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และทัศนคติต่อการใช้ โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ การรับรู้ประโยชน์ พบว่าเพศแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะด้านการรับรู้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และข้อที่ 1 การเรียนรู้การใช้งานระบบธุรกิจอัจฉริยะได้อย่างง่ายดาย (P-value = 0.037) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ

5) ผลการวิจัยทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านหน่วยงานที่สังกัดกับการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ ด้านการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และทัศนคติต่อการใช้งานไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ การรับรู้ประโยชน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับ

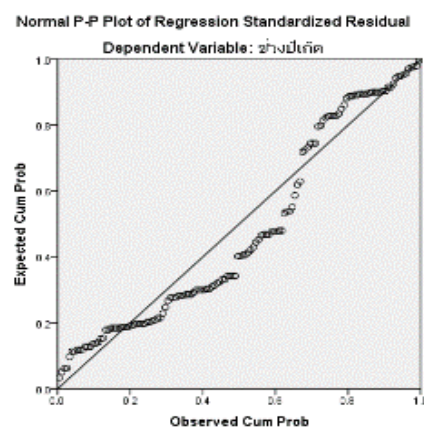
เทคโนโลยีด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ทักษะที่มีต่อการใช้งาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านทักษะที่มีต่อการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ

กลุ่มที่ 4 ทดสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กรเมื่อพยากรณ์ด้วยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทักษะที่มีต่อการใช้งานมีอิทธิพลส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพยากรณ์โดยเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน

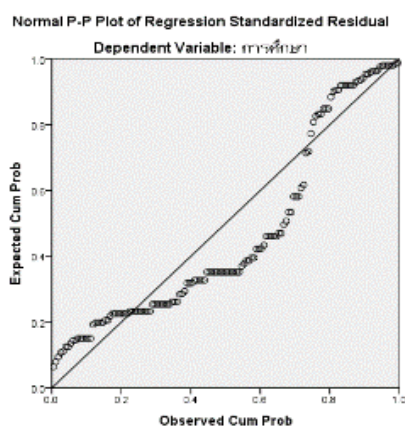
ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ Durbin – Watson ในการตรวจสอบ Autocorrelation ระหว่างตัวแปรกระตุ้น 51 ตัว พบว่าค่า Durbin – Watson มีค่าอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 แสดงว่าไม่มี Autocorrelation ระหว่างตัวแปรกระตุ้นดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบการแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยใช้ Normal P-P แสดงให้เห็นถึงวงกลมขนาดเล็ก ซึ่งคือค่า Probability Value กระจ่ายไปตามเส้นทางแสดงว่ามีการแจกแจงปกติของค่าความคลาดเคลื่อน ดังแสดงในภาพที่ 2-5 ตามลำดับ

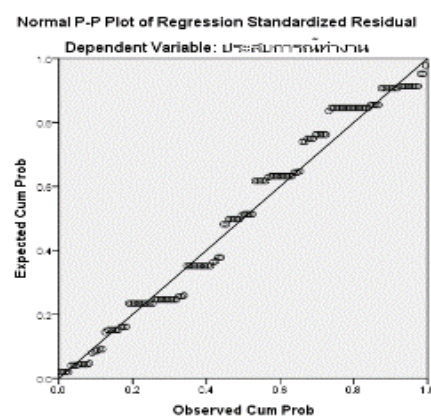
ภาพที่ 2 การแจกแจงของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยเพศ

ภาพที่ 3 การแจกแจงของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยช่วงอายุ

ภาพที่ 4 การแจกแจงของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยระดับการศึกษา

ภาพที่ 5 การแจกแจงของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยประสบการณ์การทำงาน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

เพศ	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	1.1296	2.1774	1.6906	0.21728	139
Residual	-0.94512	0.75739	0.00000	0.40987	139
Std. Predicted Value	-2.582	2.240	0.000	1.000	139
Std. Residual	-2.264	1.814	0.000	0.982	139

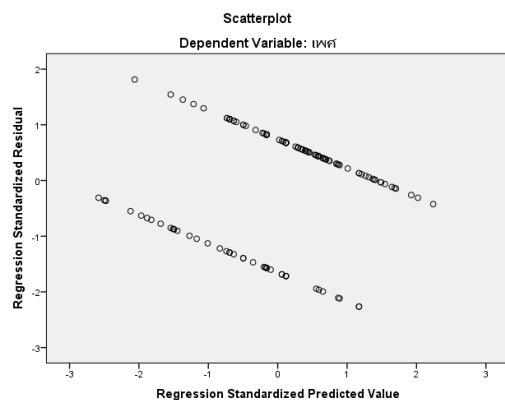
ช่วงอายุ	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	0.8975	2.0671	1.3602	0.22043	139
Residual	-0.85836	1.24257	0.00000	0.46030	139
Std. Predicted Value	-2.090	3.199	0.000	0.997	139
Std. Residual	-1.830	2.649	0.000	0.981	139

ระดับการศึกษา	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	0.7626	1.7679	1.2673	0.18270	139
Residual	-0.62464	0.92157	0.00000	0.40425	139
Std. Predicted Value	-2.754	2.743	0.000	0.999	139
Std. Residual	-1.523	2.247	0.000	0.986	139

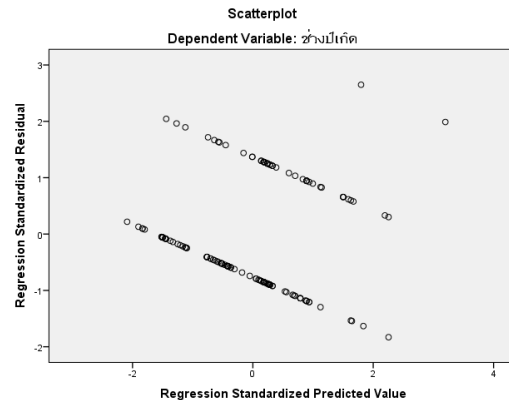
ประสบการณ์ทำงาน	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.0368	3.9762	2.8479	0.33875	139
Residual	-2.00649	1.96324	0.00000	0.96701	139
Std. Predicted Value	-2.390	3.318	0.000	0.997	139
Std. Residual	-2.053	2.009	0.000	0.989	139

จากตารางที่ 8 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน พบว่าค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์มีค่า Residual mean = 0.00000 แสดงว่าสามารถใช้ Multiple Regression ในการประมวลผลต่อไป

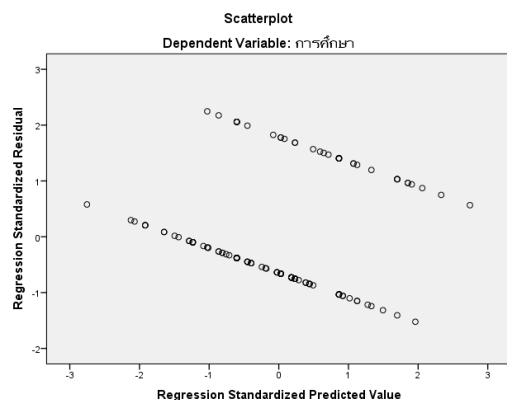
ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเมื่อพยากรณ์โดยเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ดังแสดงในภาพที่ 6-9 ตามลำดับ

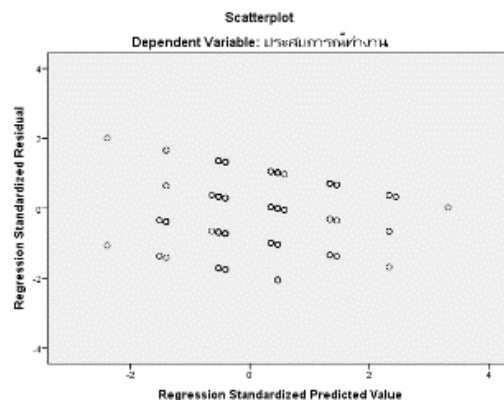
ภาพที่ 6 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เพศ

ภาพที่ 7 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ช่วงอายุ

ภาพที่ 8 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ระดับการศึกษา

ภาพที่ 9 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ประสบการณ์การทำงาน

จากภาพที่ 6-9 พบว่าค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์โดยเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานกระจายอยู่บน และล่างระดับ 0.00 ของ Regression Standardized Residual ในสัดส่วนที่เท่าๆกัน แสดงว่าค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์มีความคงที่ จากนั้นผู้วิจัยนำปัจจัยทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณโดยใช้วิธี Stepwise ในการคัดเลือกตัวแปร

การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพยากรณ์โดยเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ดังตารางที่ 9-12 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 การคัดเลือกตัวแปรเมื่อพยากรณ์โดยเพศเข้าสมการ

ตัวแปร	B	SE	β	t	P-value
1.องค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอน เพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี (IF6)	0.176	0.052	0.314	3.399	0.001
2.มีการทำงานเพื่อจุดหมายของแผนงานที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจน (HC3)	0.229	0.068	0.300	3.357	0.001
3.ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆอยู่เสมอและนำไปประยุกต์ในการทำงานได้ (HC6)	-0.164	0.050	-0.273	-3.273	0.001
4.ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า (CT7)	-0.116	0.054	-0.198	-2.130	0.035
5.มีความรู้ และทักษะที่เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ (HC4)	-0.134	0.067	-0.172	-2.003	0.047
ค่าคงที่ = 1.748 , SEest = $\pm$ 0.727 R = 0.468 ^a , R ² = 0.219 , Adjusted R ² = 0.190 , F = 7.476 , p-Value = 0.000					

จากตารางที่ 9 พบว่ามีค่า R² = 0.219 หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทักษะที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 21.9 และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าองค์กรมีมาตรฐานและแนวคิดที่แน่นอนเพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี (IF6), มีการทำงานเพื่อจุดหมายของแผนงานที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจน (HC3), ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆอยู่เสมอและนำไปประยุกต์ในการทำงานได้ (HC6), สนับสนุนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า (CT7) และมีความรู้ทักษะที่เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ (HC4) สามารถพยากรณ์ด้วยเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการพยากรณ์สามารถนำเสนอสมการ Multiple Linear Regression ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.748 + 0.176(IF6) + 0.229(HC3) - 0.164(HC6) - 0.116(CT7) - 0.134(HC4)$$

ตารางที่ 10 การคัดเลือกตัวแปรเมื่อพยากรณ์โดยช่วงอายุเข้าสมการ

ตัวแปร	B	SE	β	t	P-value
1.หน่วยงานสามารถติดต่อประสานงานกันได้อย่างราบรื่น (CT6)	-0.157	0.063	-0.227	-2.515	0.013
2.ระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นการส่งเสริมระบบการทำงานที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น (AT3)	-0.209	0.078	-0.210	-2.683	0.008

ตารางที่ 10 การคัดเลือกตัวแปรเมื่อพยากรณ์โดยช่วงอายุเข้าสมการ (ต่อ)

3.ได้รับการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำความรู้ที่นำมาพัฒนาการทำงานของท่านให้ดีขึ้น (HC8)	0.153	0.051	0.276	2.998	0.003
4.สามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี (HC7)	-0.163	0.070	-0.228	-2.318	0.022
5.ระบบธุรกิจอัจฉริยะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งานได้ (PE5)	0.135	0.062	0.170	2.166	0.032
ค่าคงที่ = 2.364 , SEest = ± 0.462 $R = 0.433^a$, $R^2 = 0.187$, Adjusted $R^2 = 0.157$, $F = 6.134$, $p\text{-Value} = 0.000$					

จากตารางที่ 10 พบว่ามีค่า $R^2 = 0.187$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทักษะที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 18.7 และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-Value} = 0.000$) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่าหน่วยงานสามารถติดต่อประสานงานกันได้อย่างราบรื่น (CT6), ระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นการส่งเสริมระบบการทำงานที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น (AT3), ได้รับการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำความรู้ที่นำมาพัฒนาการทำงานของท่านให้ดีขึ้น (HC8), สามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี (HC7) และระบบธุรกิจอัจฉริยะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งานได้ (PE5) สามารถพยากรณ์ด้วยช่วงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลจากการพยากรณ์สามารถนำเสนอสมการ Multiple Linear Regression ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.364 - 0.157(CT6) - 0.209(AT3) + 0.153(HC8) - 0.163(HC7) + 0.135(PE5)$$

ตารางที่ 11 การคัดเลือกตัวแปรเมื่อพยากรณ์โดยระดับการศึกษาเข้าสมการ

ตัวแปร	B	SE	β	t	P-value
1.องค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอน เพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี (IF6)	-0.153	0.048	-0.285	-3.202	0.002
2.ระบบธุรกิจอัจฉริยะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบที่สำคัญอื่นๆขององค์กรได้ (PU3)	0.191	0.071	0.234	2.704	0.008
3.จัดเก็บข้อมูลการทำงานในคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ (KP2)	-0.115	0.051	-0.199	-2.277	0.024
4.การใช้งานระบบธุรกิจอัจฉริยะในการค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว (PU7)	0.125	0.062	0.177	2.002	0.047
ค่าคงที่ = 0.966 , SEest = ± 0.304 $R = 0.412^a$, $R^2 = 0.170$, Adjusted $R^2 = 0.145$, $F = 6.860$, $p\text{-Value} = 0.000$					

จากตารางที่ 11 พบว่ามีค่า $R^2 = 0.170$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทักษะที่มีต่อการใช้งาน มีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 17.0 และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่าองค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอนเพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี (IF6), ระบบธุรกิจอัจฉริยะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบที่สำคัญอื่นๆขององค์กรได้ (PU3), จัดเก็บข้อมูลการทำงานในคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ (KP2) และการใช้งานระบบธุรกิจอัจฉริยะในการค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว (PU7) สามารถพยากรณ์ด้วยการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลจากการพยากรณ์สามารถนำเสนอสมการ Multiple Linear Regression ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.966 - 0.153(IF6) + 0.191(PU3) - 0.115(KP2) + 0.125(PU7)$$

ตารางที่ 12 การคัดเลือกตัวแปรเมื่อพยากรณ์โดยประสบการณ์ทำงานเข้าสมการ

ตัวแปร	B	SE	β	t	P-value
1.ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า (CT7)	-0.336	0.108	-0.253	-3.119	0.002
2.ระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นระบบที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กร (AT1)	0.297	0.117	0.206	2.548	0.012
ค่าคงที่ = 2.825 , SEest = $\pm$ 0.379 $R = 0.331^a$, $R^2 = 0.109$, Adjusted $R^2 = 0.096$, $F = 8.340$, p -Value = 0.000					

จากตารางที่ 12 พบว่ามีค่า $R^2 = 0.109$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทักษะที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 10.9 และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าได้รับการสนับสนุนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า (CT7) และระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นระบบที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กร (AT1) สามารถพยากรณ์ด้วยประสบการณ์ทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลจากการพยากรณ์สามารถนำเสนอสมการ Multiple Linear Regression ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.825 - 0.336(CT7) + 0.297(AT1)$$

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์กับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันจะมีระดับความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะอยู่ในระดับ ปานกลาง และระดับมาก ในสัดส่วนที่เท่าๆกัน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่สามารถแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะทางประชากรศาสตร์ทั้งในส่วนของ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน หรือหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกัน ก็เป็นผู้ที่มีความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะอยู่ในระดับ ปานกลาง และระดับมากไม่แตกต่างกัน

2. ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

1) ระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอาจส่งผลต่อการเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านโครงสร้างพื้นฐานว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสนับสนุนแอปพลิเคชันให้ใช้งานได้ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศรวมกัน เพื่อสนับสนุนระบบธุรกิจอัจฉริยะและการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ดี จะทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ได้ โดยมีระดับการใช้สารสนเทศที่ต่างกันออกไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Wilo Goidhaborsadore and Yates, (2002 อ้างอิงใน วราภรณ์ เอื้อการณ์ และ อิสระ อุดมประเสริฐ 2553) กล่าวว่า ระดับการศึกษา บ่งบอกถึงความสามารถในการเลือกรับสิ่งต่างๆ จะทำให้คนมีความรู้ ความคิด ตลอดจนความเข้าใจในสิ่งต่างๆ กว้างขวางลึกซึ้งแตกต่างกันออกไป ทำให้สามารถแยกความเหมาะสมได้ดี และการศึกษายังทำให้เกิดความแตกต่างทางทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมความคิดอีกเช่นกัน

2) หน่วยงานที่สังกัดต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้โดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่บุคคลมีหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกันย่อมมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันไปโดย Reinschmidt and Francoise (2000) กล่าวว่า ด้านทุนมนุษย์ คือ ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะหรือความชำนาญรวมถึงประสบการณ์ของแต่ละคนที่สั่งสมอยู่ในตัวเอง และสามารถจะนำสิ่งเหล่านั้นมารวมกันเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นศักยภาพขององค์กร ทำให้องค์กรนั้นมีความสามารถสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง ซึ่งถือเป็นตัวแปรสำคัญที่จะต้องมียกทักษะความรู้จากข้อมูลที่แสดงผลในระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และDavis (2006) กล่าวว่า ด้านกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานทางด้านสารสนเทศที่สัมพันธ์กับกิจกรรมทางธุรกิจขององค์กร การแบ่งปันความรู้ร่วมกัน กระบวนการทางข้อมูลในด้านการส่งต่อ การใช้ข้อมูล การดูแลข้อมูล คุณภาพของข้อมูล การกำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติและมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Steers (1977) กล่าวว่า ลักษณะงานที่ต่างกันผู้ปฏิบัติงานจะต้องใช้ทักษะความรู้ความสามารถ โดยมีลักษณะหรือการทำการกิจกรรมหลายๆอย่างของหน่วยงานในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

3. ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์กับการยอมรับเทคโนโลยี เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการศึกษาข้อมูลการยอมรับซอฟต์แวร์ระบบธุรกิจอัจฉริยะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับซอฟต์แวร์ระบบธุรกิจอัจฉริยะ โดยรวมและรายด้านอยู่ระดับมากจึงเป็นสาเหตุของการที่

ลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กรเมื่อพยากรณ์ด้วยลักษณะทางประชากรศาสตร์

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพยากรณ์โดยเพศ พบว่ามีค่า $R^2 = 0.219$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทัศนคติที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 21.9 ซึ่งถือว่ามาก และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรหทัย เลื่อนวัน (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ: กรณีศึกษากิจกรรมการพัฒนาชุมชนศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ ผลการศึกษาพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการรับรู้ประโยชน์ และเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวม

2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ เมื่อพยากรณ์โดยช่วงอายุ พบว่า มีค่า $R^2 = 0.187$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ กระบวนการความรู้ ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทัศนคติที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 18.7 ซึ่งถือว่าไม่มาก และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับแนวคิดของเมทินี สิริสาร (2554) กล่าวว่า เจเนอเรชั่นเอกซ์เป็นผู้ที่ทำงานหนัก และมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อความสำเร็จและความก้าวหน้าขององค์กรที่ตนทำงาน มีเป้าหมาย และแนวทางการทำงานที่ชัดเจน มีความรู้ด้านเทคโนโลยีและยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในการทำงานได้ดี แต่เจเนอเรชั่นเอกซ์หลงใหลในความสำเร็จน้อยกว่าเจเนอเรชั่นบี ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์สูง เลือกทำกิจกรรมที่ไม่สร้างความยุ่งยากหรือมีกระบวนการซับซ้อนมากนักเพื่อลดเวลาและขั้นตอนต่างๆ ส่วนเจเนอเรชั่นวายมีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี ใช้คอมพิวเตอร์อย่างคล่องแคล่ว

3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ เมื่อพยากรณ์โดยระดับการศึกษา พบว่า มีค่า $R^2 = 0.170$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ทัศนคติที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 17.0 ซึ่งถือว่ามาก และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ เสียมไหม (2554) ทำการศึกษาการยอมรับในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ e- Government (G2E) ของข้าราชการระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา: สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทยกับสำนักปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการยอมรับในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านประสบการณ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่งผลต่อการรับรู้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถใช้งานง่ายในการทำงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของวรารักษ์ เอื้อการณ์ และ อิสระ อุดมประเสริฐ (2553) กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา และที่ได้รับจากประสบการณ์ของชีวิต บ่งบอกถึงความสามารถในการเลือกรับข่าวสาร และอัตราการรู้หนังสือ ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ยุคสมัยที่ต่างกัน ระบบการศึกษาแตกต่างกัน สาขาวิชาที่แตกต่างกัน จึงมีความรู้ความเข้าใจ ความคิด ทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนความเข้าใจในสิ่งต่างๆ กว้างขวางลึกซึ้งแตกต่างกันออกไป

4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ เมื่อพยากรณ์โดยประสบการณ์ทำงาน พบว่า มีค่า $R^2 = 0.109$ หมายถึง ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ด้านกระบวนการความรู้ด้านวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และทัศนคติที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ที่ร้อยละ 10.9 ซึ่งถือว่ามาก และการพยากรณ์ที่วัดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-Value = 0.000) ถือว่าสามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ เสียมไหม (2554) ทำการศึกษาการยอมรับในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ e-Government (G2E) ของข้าราชการระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา: สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทยกับสำนักปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการยอมรับในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านประสบการณ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่งผลต่อการรับรู้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถใช้งานง่ายในการทำงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Becker (1960) กล่าวว่า การที่บุคคลนำตนเองเข้าไปผูกมัดกับการกระทำหรือพฤติกรรมบางอย่าง อันเนื่องจากบุคคลได้ลงทุนเสียเวลาและพลังงานไปกับสิ่งนั้น เมื่อบุคคลปฏิบัติงานในองค์กรเป็นระยะเวลานานๆ เกิดการยอมรับในสภาพความเป็นอยู่ กฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนของงานที่ตนทำการรับรู้เรื่องราวซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผย และมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 14 แนวทางในการพัฒนา

ข้อค้นพบจากงานวิจัย	ข้อเสนอแนะ
ความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะ พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ด้านระบบธุรกิจอัจฉริยะอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 โดยทราบว่าระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นคลังข้อมูลขนาดกลางซึ่งเก็บข้อมูลเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ต่างๆ เพียง 5 คนเท่านั้น	เพิ่มช่องทางการสื่อสาร เพื่อให้บุคลากร เห็นความจำเป็นและประโยชน์ของการใช้ข้อมูลธุรกิจอัจฉริยะ มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด
สภาพแวดล้อมองค์กร	
ด้านทุนมนุษย์ พบว่า โดยรวมอยู่ระดับมาก อย่างไรก็ตามการจัดอบรมทักษะด้านสารสนเทศยังอยู่ในลำดับสุดท้าย 3.46 (0.91)	องค์กรควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในเรื่องของหลักการใช้งานเทคโนโลยีในแต่ละหน่วยงาน เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พนักงานจำเป็นต้องมีทักษะในการใช้งานระบบต่างๆขององค์กร
ด้านกระบวนการความรู้ พบว่า โดยรวมอยู่ระดับปานกลางเฉลี่ยแล้ว 3.37 (0.60) อย่างไรก็ตามความสามารถเข้าถึงข้อมูลของทุกระบบภายในหน่วยงานได้อย่างอิสระอยู่ในลำดับสุดท้าย 3.05 (0.88)	พัฒนาระบบให้บุคลากรทุกตำแหน่งงานสามารถใช้งานระบบได้อย่างเต็มประสิทธิภาพโดยมีการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกันได้ อย่างอิสระ เนื่องจากบางหน่วยงานที่มีกระบวนการด้านการทำงานเหมือนกัน หรือต้องใช้ข้อมูลร่วมกันก็สามารถเข้าถึงข้อมูลนั้นๆได้ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของข้อมูลซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือ

ข้อค้นพบจากงานวิจัย	ข้อเสนอแนะ
ด้านวัฒนธรรม พบว่า โดยรวมอยู่ระดับมากเฉลี่ยแล้ว 3.76 (0.65) และอยู่ในระดับมากในทุกข้อ	สนับสนุนให้บุคลากรสามารถปรับเปลี่ยนแผนการทำงานได้อย่างอิสระถ้าเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่มาติดต่องานได้ มีการสื่อสารที่ดีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลการทำงานที่ถูกต้องรวดเร็ว สามารถแสวงหาทางเลือกและตัดสินใจเพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าโดยรวมอยู่ระดับมากเฉลี่ยแล้ว 3.44 (0.60) อย่างไรก็ตามสามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลได้อยู่ในลำดับสุดท้าย ระดับปานกลาง 3.36 (0.77)	ตรวจสอบระบบ และการประยุกต์ใช้ว่ามีความเหมาะสม และมีการควบคุมความปลอดภัยอย่างเพียงพอ โดยสามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลได้ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลนั้นมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือมีความปลอดภัยในการประมวลผล และการส่งออกไปยังหน่วยงานต่างๆ
การยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะ	
การรับรู้ประโยชน์ พบว่า โดยรวมอยู่ระดับมากเฉลี่ยแล้ว 4.04 (0.49) และอยู่ในระดับมากในทุกข้อ	สร้างการรับรู้ประโยชน์ให้แก่บุคลากรให้มากยิ่งขึ้นว่า ระบบธุรกิจอัจฉริยะมีประโยชน์กับตัวบุคลากรเอง ช่วยให้การปฏิบัติงานมีความสะดวกรวดเร็ว สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบที่สำคัญอื่นๆขององค์กร โดยนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ทั้งการวิเคราะห์และการวางแผนได้
การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน พบว่า โดยรวมอยู่ระดับมากเฉลี่ยแล้ว 3.73 (0.55) และอยู่ในระดับมากในทุกข้อ	สร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรในการใช้งานระบบธุรกิจอัจฉริยะ ให้มากยิ่งขึ้นว่าการเรียนรู้ขั้นตอนในการใช้งานระบบนั้นมีความชัดเจนเข้าใจง่าย สามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว และปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งานได้
ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน พบว่า โดยรวมอยู่ระดับมากเฉลี่ยแล้ว 4.11 (0.52) และอยู่ในระดับมากในทุกข้อ	สร้างทัศนคติที่ดีต่อระบบธุรกิจอัจฉริยะให้แก่บุคลากรเพื่อให้ทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นของการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะเข้ามาใช้ในองค์กรมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ในองค์กร เมื่อพิจารณาด้วยลักษณะทางประชากรศาสตร์	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพิจารณาโดยเพศ พบว่าความแตกต่างโดยเพศส่งผลให้เกิดความแตกต่างข้อท่านคิดว่าองค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอน เพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี (IF6), ท่านมีการทำงานเพื่อจุดหมายของแผนงานที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจน (HC3), ท่านศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ อยู่เสมอ และนำไปประยุกต์ในการทำงานได้ (HC6) มากที่สุด (Sig.=0.001)	1. พัฒนาระบบและสร้างความเข้าใจให้บุคลากรทุกคนสามารถใช้ระบบและเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียม เพื่อสนับสนุนระบบธุรกิจอัจฉริยะและการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ดีจะทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการนำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ได้ 2. สร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรทุกคนถึงความง่ายในการใช้งานของระบบ เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ในการใช้งานของตนได้ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร 3. จัดการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำความรู้ที่พัฒนามาพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ อยู่เสมอและนำไปประยุกต์ในการทำงานได้
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพิจารณาโดยช่วงอายุ พบว่าความแตกต่างโดยอายุส่งผลให้เกิดความแตกต่างข้อท่านได้รับการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำความรู้ที่พัฒนามาพัฒนาการทำงานของท่านให้ดีขึ้น (HC8) มากที่สุด (Sig.=0.003)	พัฒนาทักษะการคิด ความรับผิดชอบ ด้านสารสนเทศของบุคลากรในองค์กร โดยมีการฝึกอบรมที่ต่อเนื่อง และนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาพัฒนาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพิจารณาโดยระดับการศึกษา พบว่าความแตกต่างโดยการศึกษาส่งผลให้เกิดความแตกต่างข้อท่านคิดว่าองค์กรมีมาตรฐาน และแนวคิดที่แน่นอน เพื่อให้เกิดคุณภาพของสารสนเทศที่ดี (IF6) มากที่สุด (Sig.=0.002)	พัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้กับแนวคิดของระบบธุรกิจอัจฉริยะให้มีความง่ายต่อการใช้งานโดยผู้ที่มีความรู้ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันสามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ได้
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบธุรกิจอัจฉริยะเมื่อพิจารณาโดยประสบการณ์ทำงาน พบว่าความแตกต่างโดยประสบการณ์ทำงานส่งผลให้เกิดความแตกต่างข้อท่านได้รับการสนับสนุนและพัฒนามาพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า(CT87) มากที่สุด (Sig.=0.002)	จัดอบรมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้มีความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนการทำงานได้อย่างเสมอ ไม่เกิดการยึดติดการทำงานในรูปแบบเก่าตามที่แต่ละบุคคลได้มีประสบการณ์ที่ต่างกัน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิณห์นิภา เจริญนาคพันธ์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ บริษัท อีซูซูเอ็นเอ็น แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด. Veridian E-Journal, Silpakorn University ปีที่ 9. ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2559): 1303-1314.
- นพมาศ เสียมไหม. (2554). การยอมรับในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ e- Government (G2E) ของข้าราชการระดับ ปฏิบัติการ กรณีศึกษา:สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย กับ สำนักปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารการค้นคว้าอิสระ.หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน). (2557). การดำเนินธุรกิจท่าอากาศยาน. สืบค้นจาก www.airportthai.co.th/uploads/files/Annual_Report_of_2557_2.pdf
- บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน). (2560). ข้อมูลบริษัท.สืบค้นจาก <http://nok-th.listedcompany.com/home.html>
- เมทินี สิริสาร. (2554). ความคาดหวังเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันของหัวหน้างานกับลูกน้องใหม่. สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิทยา พรพัชรพงษ์. (2549). Business Intelligence คืออะไร มีประโยชน์ต่อธุรกิจอย่างไร.สืบค้นจาก <https://gotoknow.org/posts/52660>
- วราภรณ์ เอื้อการณ์ และ อิสระ อุดมประเสริฐ. (2553). การศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการซื้อซ้ำของ ผู้โดยสารสายการบินต้นทุนต่ำ.หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสกสรรค์ วิลัยลักษณ์. (2558). การใช้เทคนิคการทำเหมืองข้อมูลเพื่อพยากรณ์ผลการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. Veridian E-Journal Science and Technology Silpakorn University ปีที่ 2. ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2558): 1-17.
- อรทัย เลื่อนวัน. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ : กรณีศึกษากรมการพัฒนาชุมชนศูนย์ ราชการแจ้งวัฒนะ.การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ภาษาต่างประเทศ

- Adison Aei. (2012). Critical Success Factors & Key Performance Indicators. From [http://adisonx.blogspot.com/2012/10/critical-success-factors key.html#/2012/10/critical-success-factors-key.html](http://adisonx.blogspot.com/2012/10/critical-success-factors-key.html#/2012/10/critical-success-factors-key.html)
- Becker, H.S. (1960). Notes on the Concept of Commitment. American Journal of Sociology. 66, 1 (July): 35
- Davis, F.D. (1989). Perceived Usefulness, Perceived Ease of Use, and User Acceptance of Information Technology. MIS Quarterly. 13: 319-340.
- Davis, J., Miller, G.J. and Russell A. (2006). Information Revolution: Using the Information EVolution Model to Grow Your Business. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- Gartner. (2013). Technology is not the problem from <https://www.slideshare.net/SAPanalytics/bi-strategy-getting-where-you-want-to-go>.
- Gartner. (2016). Technology Priorities CIOs in 2016, from <https://www.linkedin.com/pulse/gartner-cios-top-10-technology-priorities-2016-luke-scott>.
- Reinschmidt, J. & Francoise. (2000). A Business Intelligence Certification Guide, IBM International Technical Support Organization. Retrieved April 1, 2015, from <http://www.redbooks.ibm.com/>.
- Steers Richard M. (1977). Antecedents and Outcome of Organizational Commitment. Administrative Science quarterly.
- Yamane Taro. (1973). Statistics: An Introductory Analysis.3rdEd.New York.Harper and Row Publications.